

at forudse alle disse Forhold ved Finanslovsforlaget Fremlæggelse, men jeg indrømmer, at det bør ske i saa vidt Omfang som muligt, og at der i Aar har været særlige Forhold, der har bevirket, at Ændringsforslagene er blevet flere og finansielt vægtigere, end jeg vilde anse for heldigt i følgende Aar. Men jeg kan dog ikke nægte mig at nævne — den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) var ogsaa inde derpaa — at ærede Medlemmer, der har stillet en Række af Ændringsforslag, som Regeringen og Regeringspartiet har ment at finansielle Grunde at maatte modsætte sig, og som, naar jeg tager de vedtagne og de her i Tinget stillede, men nedstemte, sammen, løber op til over 860,000 Kr., ikke staar meget stærkt i Kritikken, naar de klager over, at der fremkommer saa mange Ændringsforslag, som forværrer Balancen.

Der er fremkommet forskellige andre Bemærkninger, som det i og for sig kunde være fristende for mig at komme ind paa, men jeg har ment her at burde holde mig til Bemærkninger af ganske almindelig Natur. Jeg skal slutte med at sige, at heldigvis hylér den tilvebragte Balance ikke paa saa skrøbeligt et Grundlag, at Vedtagelse eller Forkastelse af Ændringsforslag til et Beløb af nogle Hundredtusind Kroner er i Stand til at forrykke den. I saa Fald vilde det hele Arbejde ikke være meget værd. Budgettet er lagt saa forsigtigt, at det kan taale Svingninger baade til den ene og den anden Side, og det vil ogsaa vise sig i Aar. Jeg skal endnu blot sige dette, at saa vist som Balancen vil holde for det Finansaar, vi her beskæftiger os med, Finansaaret 1913—14, saa vist er det Regeringens og dens Partis alvorlige Villie at holde denne Balance i de kommende Aar, og det er ogsaa min Overbevisning, at som Forholdene nu ligger, vil vi være i Stand til at holde den.

Konseilspræsidenten (*Klaus Beyn- sen*): Efter at min Kollega Finansministeren har svaret paa de finansielle Betragtninger, der er gjort gældende, skal jeg svare paa de politiske Henvendelser, der fra enkelte ærede Medlemmers Side er rettede til mig. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) henviste til den Ro, der har hersket over vore Forhandlinger i indeværende Vinter, og jeg takker det ærede Medlem, som jeg takker de forskellige Partier, der har bidraget til, at vi har kunnet føre vore Forhandlinger i sømmelig

Ro. Men ikke alene i indeværende Vinter har jeg været glad ved at lægge Mærke til, at vore Forhandlinger har været ført med Ro og med gensidig Agtelse, men i de tre Aar, dette Ministerium har haft den Ære at beklæde sine Embeder, har jeg kunnet glæde mig ved, at der forholdsvis har hersket Ro over vore Forhandlinger, og at de politiske Lidenskaber, om saadanne har været til Stede, har været holdt indenfor de rette Grænser. Jeg haaber, at det ogsaa i Fremtiden, selv om de politiske Bølger skal komme til at gaa noget højt, skal gaa saadan, at vi aldrig maa glemme, at vi er Landsmænd, og at vi skylder hinanden Hensyntagen, selv om vi har forskellige politiske Anskuelser.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udtalte, at for hans Vedkommende var den Ro, der har hvilet over vore Forhandlinger, dikteret af Regeringen har rejst en stor Sag, har rejst Grundlovsagen, har fremsat sit Forslag til en Forfatningsforandring. Det ærede Medlem tilsagde Ministeriet Socialdemokratiets ærlige, redelige og loyale Støtte til denne Sags Gennemførelse og ventede ogsaa, sagde han, Ærlighed og Redelighed fra Regeringens Side. Jeg ved ikke af Regeringen paa noget Punkt har givet hverken det ærede Medlem eller nogen af de ærede Medlemmer Grund til at tvivle om, at vi har baade en ærlig og en redelig Villie til at fremme denne store og vigtige Sag. Dersom det ikke var vort Alvor at sætte al vor Kraft ind paa at fremme denne Sag, vilde vi ikke have fremsat et saa stort og betydningsfuldt Forslag. Det ærede Medlem mindede om, at Højre har trukket denne Sag i Langdrag, og det kan jo ikke nægtes, det har Højre gjort. Før Jul udsendte Højre et Manifest, men jeg ser jo nok, at det er lettere at skrive en Avisartikel end at skrive et Grundlovsforslag, og jeg ser ogsaa de Vanskeligheder, der har været for Højre med Hensyn til at formulere denne Proklamation i positive Forslags Form. Men Regeringen savner jo Magtmidler til at formaa Udvalgene, hvad enten det er i Landstinget eller i Folketinget, til med Hurtighed at fremme deres Arbejde. Hvert Tings Udvalg raader selv over Arbejdsmaaden og over, hvor megen Kraft og Styrke de vil sætte ind paa Arbejdet, og da denne Sag er stor og betydningsfuld, er det en Selvefølge, at Regeringen ogsaa af den Grund maa unde Landstinget Ro til at overveje, hvorledes det endeligt vil tage Stilling til den. Hvilke Skridt Regeringen agter at foretage